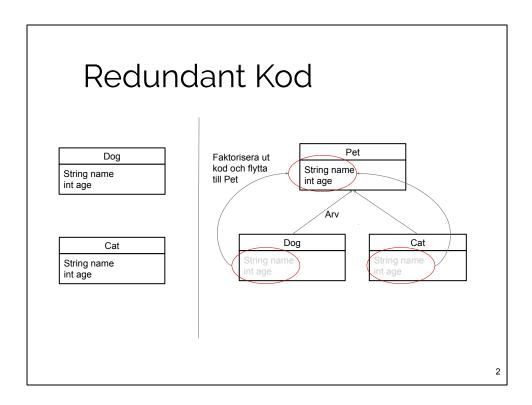
ex1inheritance

Joachim von Hacht

1

Ibland har flera klasser likadana instansvariabler och metoder.

- Samma kod på flera ställen. Dåligt. Redundant kod.
- Lösning: Skapa en klass för den gemensamma koden och flytta den dit.
- Låt därefter klasserna "ärva tillbaka" koden (på samma sätt som att alla klasser ärver Objects metoder).
- Aside: Pilarna med ofyllt huvud är UML notation för arv, läs nerifrån/upp. Dog och Cat ärver Pet.

public class Pet { private String name; private int age; public String getName() {return name;} public int getAge() { return age;} ... } public class Dog extends Pet { public class Cat extends Pet { ... } Dog d = new Dog(...); Cat c = new Peat(...); out.println(d.getName()); // Call inherited methods out.println(c.getAge());

Explicit arv

- Genom att ange extends vid klassdeklarationen kommer klassen (subklassen) att ärva från en annan angiven klass (superklassen, basklassen)
  - Instansvariabler och icke-private metoder ärvs.
  - Konstruktorer ärvs inte.
- Denna typ av arv kallas implementationsarv eftersom vi ärver körbar kod.
  - Till skillnad mot gränssnitt som benämns gränssnittsarv
- Vi använder denna typ av arv bl.a för att undvika redundant kod!

För att komma åt de ärvda privata instansvariablerna i subklassen måste vi använda setters/getters, vi kommer inte åt dem direkt.

Alla klasser har alltid en (osynlig) parameterlös konstruktor (default constructor).

- Använder vi bara den så behövs inget särskilt i samband med arv

Om superklassen har en konstruktor med parametrar måste subklassens konstruktor anropa denna <u>först i sin konstruktor</u>.

- För att initiera instansvariabler deklarerade i superklassen.
- **super(..)** syftar på den direkta superklassens konstruktor (jämför this(...)).
  - Kan ha implementationsarv i flera nivåer
  - Detta innebär att i en arvshierarki så initieras klasserna uppifrån ner (alltid superklasser först)

Standard för Konstruktorer

5

Ett vanligt mönster för konstruktorer är att:

- Ha en baskonstruktor som sätter alla värden, och om arv används, anropar super(...)
- Av bekvämlighetsskäl ha en eller flera andra konstruktorer.
  - Dessa anropar baskonstruktorn med förvalda värden.
  - De anropar inte super()

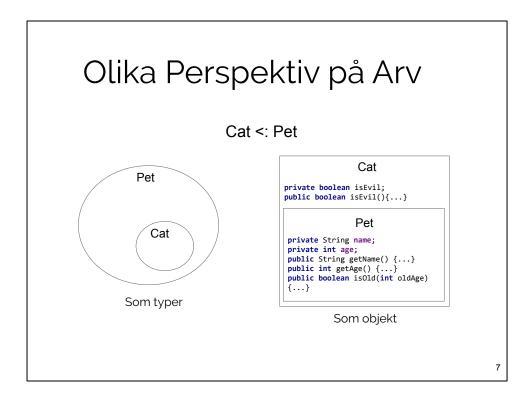
Subtyper vid Explicit Arv

```
public final Dog extends Pet {
    ...
}

Pet p = new Dog(); // super = sub
Dog d = (Dog) p; // sub = (sub) super
```

Om en klass B extends en annan klass A så gäller B <: A.

- Subtyp innebär att vi skall kunna ersätta super med sub, kommer alltid att fungera eftersom B ärver från A.
- B har minst lika många operationer som A.

Antag Cat är subklass till Pet (Cat <: Pet)

Utifrån typer är en subtyp en delmäng till supertypen.

- Alla katter är Pet men inte tvärtom.
- Det finns fler operationer f\u00f6r subtypen.

Utifrån objekt finns ett delobjekt av typ Pet i objektet Cat

- Man kan anropa alla metoder från Pet på ett Cat objekt.
- OBS! Att bara ett objekt skapas vid new Cat()!
  - Inget super klass objekt skapas, det ingår som en del i subklassobjektet.

Java kan bara använda implementationsarv från <u>en</u> superklass

- Java har inte multipelt implementationsarv (som t.ex C++).
- Gränssnittsarv (implements) kan däremot var multipelt.

Summa: En typ kan ha multipla super eller subtyper.

Typinformation under Körning

```
Vehicle vehicle = new Vehicle();
Car car = new Car();

// Is car type Vehicle or subtype
out.println(car instanceof Vehicle);

// What's exact is the type of the object?
out.println(vehicle.getClass() == Vehicle.class);
```

Man kan använda typinformation under exekvering

- Operatorn instanceof ger true om variabeln refererar ett objekt av angiven typ eller subtyp till angiven typ.
  - Om variabeln är null så false
- Metoden getClass() ger exakta typ f\u00f6r det refererade objektet under k\u00f6rning.

final för Klasser

```
public final class Dog extends Pet {
    ...
}
```

Klasser som är final kan man inte ärva från.

- En del av Java's klasser är final t.ex. String
- enum är alltid final.